

Beslissing

Beslissing d.d. 15 november 2017 ex art. 3.9.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

DE ALGEMEEN DIRECTEUR, mr. J. Brouwer,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,
gemachtigde: mevrouw mr. C. Verboom-Kortlever,

tegen

mevrouw [verweerster],
werkzaam geweest bij [bank],
VERWEERSTER.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Op 13 juni 2017 heeft [bank] (verder: de bank) een melding ingediend bij de Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerster.

1.2 Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het onderzoek heeft geresulteerd in een klachtrappoort dat bij brief van 6 september 2017 bij de secretaris van de tuchtcommissie is ingediend.

1.3 Bij brief van 11 september 2017 is het klachtrappoort door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerster gezonden.

1.4 Op de vergadering van 18 oktober 2017 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze vergadering zijn verschenen de gemachtigde van klager, mw. mr. C. Verboom-Kortlever. Verweerster is, met bericht van verhindering, niet ter vergadering verschenen. Tijdens de vergadering waren voorts aanwezig mw. E. Govers, werkzaam bij Stichting Tucht recht Banken en dhr. M. Olthof, beoogd medewerker van de tuchtcommissie.

1.5 Klager heeft op genoemde vergadering het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een schriftelijke pleitnotitie die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter vergadering stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1 Verweerster was vanaf 26 november 2002 werkzaam bij de bank, laatstelijk in de functie [adviseur].

2.2 Verweerster heeft op 19 mei 2015 de Bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3 Uit onderzoek van de afdeling [onderzoek] van de bank (verder: [onderzoeksafdeling]) blijkt dat verweerster rekeninggegevens van klanten van de bank heeft bekeken zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond. Uit een overzicht dat betrekking heeft op deze raadplegingen zonder zakelijke aanleiding, volgt dat verweerster in de periode van januari 2017 tot en met april 2017 van zeventien verschillende personen telkens op meerdere dagen klantgegevens heeft bekeken. In totaal heeft verweerster in deze periode 2892 afzonderlijke schermen zonder zakelijke aanleiding geraadpleegd.

2.4 Uit interne regels van de bank blijkt dat het medewerkers niet is toegestaan om zonder zakelijke aanleiding klantgegevens te bekijken. Op 15 december 2016 is door de directeur [compliance] van de bank aan alle medewerkers een e-mail gestuurd. In deze e-mail staat, onder verwijzing naar de interne regels van de bank, uitdrukkelijk vermeld dat het slechts is toegelaten om klantgegevens te bekijken wanneer dit nodig is om het werk uit te voeren.

2.5 Verweerster heeft toen zij met de onderzoeksbevindingen van [onderzoeksafdeling] werd geconfronteerd tegenover medewerkers van die afdeling verklaard dat zij ervan op de hoogte is dat het niet is toegelaten om zonder zakelijke aanleiding rekeninggegevens te bekijken. Verweerster heeft in eerst instantie verklaard dat de raadplegingen telkens een zakelijke aanleiding hebben gehad. Verweerster heeft hierna verklaard dat zij voor een deel van de raadplegingen geen verklaring had en dat zij rekeninggegevens van haar broer en schoonzus heeft geraadpleegd, waarbij de reden was als grote zus controle te houden omdat ze het idee had dat het weleens mis ging.

2.6 Het dienstverband van verweerster is in verband met het voorgaande beëindigd door een ontslag op staande voet op 15 mei 2017.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1 De klacht houdt in dat verweerster in strijd met de gedragsregels 1, 4 en 6 van de aan de Bankierseed verbonden Gedragscode heeft gehandeld. Deze gedragsregels luiden:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden;
6. De bankmedewerker is open en eerlijk over zijn of haar gedrag en kent zijn of haar verantwoordelijkheid voor de samenleving.

3.2 Klager voert, kort samengevat, ter onderbouwing van de klacht het volgende aan. Verweerster heeft zonder zakelijke aanleiding rekeninggegevens van klanten van de bank bekeken. Verweerster heeft onder meer rekeninggegevens van zichzelf, haar partner en haar kinderen bekeken. Hoewel verweerster gemachtigd was voor een aantal van deze rekeningen was het haar niet toegestaan de interne systemen van de bank te gebruiken om de rekeninggegevens te bekijken. Ook van andere familieleden en andere personen heeft verweerster zonder zakelijke aanleiding rekeninggegevens bekeken. Verweerster heeft over het bekijken van deze rekeninggegevens wisselende verklaringen afgelegd toen zij met de onderzoeksbevindingen van [onderzoeksafdeling] werd geconfronteerd.

3.3 Klager heeft op de vergadering van 18 oktober 2017 verzocht om aan verweerster een maatregel bestaande uit verplichte educatie, zoals een online integriteitsmodule, op te leggen. Klager heeft ter motivering van de verzochte maatregel aangevoerd dat deze zaak zich onderscheidt van andere reeds door de tuchtcommissie besliste soortgelijke zaken, waarin beroepsverboden zijn opgelegd. Hiertoe heeft klager erop gewezen dat verweerster, anders dan in de andere zaken, de door haar waargenomen gegevens niet heeft gedeeld met derden, dat verweerster geen leidinggevende functie binnen de bank had en dat het aantal raadplegingen zonder zakelijke aanleiding lager was.

3.4 Verweerster is, vanwege een daartoe strekkend bericht van verweerster aan klager, in het kader van het door klager uitgevoerde onderzoek niet gehoord. Verweerster heeft voorts geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een verweerschrift in te dienen bij de tuchtcommissie.

4. De gronden van de beslissing

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerster in strijd is met de door haar afgelegde Bankierseed en de daaraan verbonden Gedragscode, zoals gepubliceerd op de website van de Stichting Tuchtrect Banken.

4.2. Verweerster heeft, zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond, in de periode van januari 2017 tot en met april 2017 bij herhaling rekeninggegevens van klanten van de bank geraadpleegd. Door op deze wijze te handelen heeft verweerster in strijd met de binnen de bank geldende regels gehandeld, terwijl zij daarop nog bij e-mail van 15 december 2016 door de directeur [compliance] van de bank is geweest. Verweerster is, toen zij met de onderzoeksbevindingen van de [onderzoeksafdeling] werd geconfronteerd, niet open en eerlijk geweest over haar handelwijze. Verweerster heeft wisselende verklaringen over de raadplegingen afgelegd. In het bijzonder heeft verweerster verklaard dat de raadplegingen een zakelijk karakter hadden, terwijl dat niet het geval was.

4.3. Verweerster heeft door op deze wijze te handelen in strijd gehandeld met de interne regels van de bank en zij is niet open en eerlijk geweest over haar handelwijze.

Dit geheel aan gedragingen acht de tuchtcommissie niet integer. Verweerster heeft zich aldus schuldig gemaakt aan schending van de gedragsregels 1, 4 en 6 van de Gedragscode, behorende bij de Bankierseed. De tuchtcommissie acht, gelet hierop, de klacht gegrond.

4.4. Deze zaak onderscheidt zich, anders dan door klager is gesteld, niet van soortgelijke zaken in die zin dat het in deze zaak om minder onzakelijke raadplegingen zou gaan. Hierbij overweegt de tuchtcommissie dat verweerster in een tijdsspanne van vier maanden in totaal 2892 afzonderlijke schermen heeft bekeken, zonder dat daartoe een zakelijke aanleiding bestond.

4.5. Anders dan klager heeft verzocht acht de tuchtcommissie het opleggen van een verplichte opleiding geen passende maatregel. Hierbij overweegt de tuchtcommissie dat verweerster thans niet langer werkzaam is bij de bank. Voor het volgen van een opleiding zouden door verweerster kosten moeten worden gemaakt, terwijl de kans dat zij in de toekomst opnieuw voor een bank werkzaam zal zijn door de tuchtcommissie als gering wordt ingeschat. Gelet hierop bestaat de kans dat door verweerster, bij oplegging van deze maatregel, nodeloos kosten moeten worden gemaakt. Dit klemmt temeer daar de tuchtcommissie geen inzicht heeft in de financiële situatie van verweerster. Het enkel opleggen van een verplichte opleiding doet bovendien geen recht aan de ernst van de schending van de gedragsregels. In het bijzonder wijst de tuchtcommissie in dit verband op het grote aantal onzakelijke raadplegingen van klantgegevens.

4.6. Naar het oordeel van de tuchtcommissie vormt de oplegging van een aanwijzing dat verweerster een periode niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector de enige passende maatregel. Bij het bepalen van de duur van de maatregel betreft de tuchtcommissie dat verweerster geen leidinggevende functie had en dat zij geen gegevens met derden heeft gedeeld.

5. De beslissing

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan verweerster de aanwijzing op dat zij gedurende een periode van drie maanden niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. J.W.M. Tromp en M.W. Scholten, in aanwezigheid van mr. M. Bijleveld, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze beslissing is aan partijen verzonden op 15 november 2017.

Ingevolge artikel 4.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager tegen deze beslissing binnen 1 maand na dagtekening van de beslissing daarvan hoger beroep instellen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.